

[H. P. Hansen.]

heller ikke beklage sig over, at Udvalget bindes af Lovbestemmelser, navnlig da det ærede Medlem hører hjemme i Frederiksberg Kommune og er Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Ingen andre Steder i Landet har man vel i den Grad følt sig knyttet til Lovbestemmelser som i Frederiksberg Kommune. Jeg minder det ærede Medlem om, at da vi i 1922 fik Loven om Aldersrente, og der i denne Lov var fastsat, at der i visse Tilfælde kunde ydes 25 pCt. Tillæg til en Enke eller Enkemand, naar Dødsfaldet var indtruffet kort Tid inden Lovens Ikrafttræden, saa stillede Frederiksberg sig derpaa Lovens Grund. Dette „naar Dødsfaldet var indtruffet kort Tid før Lovens Ikrafttræden“ var ikke meget bestemt. Det ærede Medlem Hr. Krag, der den Gang var Indenrigsminister, udsendte nogle Cirkulærer angaaende dette Spørgsmaal, og det daværende ærede Medlem Hr. Martin Hansen var meget interesseret i, at disse Cirkulærer blev af den Beskaffenhed, at man kunde udnytte Loven i den videst mulige Udstrækning. Til sidst blev det da ogsaa saaledes, at man næsten kunde benytte Bestemmelsen om de 25 pCt. i alle Tilfælde, selv om Dødsfaldet var indtraadt længe inden Lovens Ikrafttræden. Det var en god Foranstaltning, som jeg den Gang privat takkede det ærede Medlem Hr. Krag, den daværende Indenrigsminister, for. Jeg synes, det var rigtigt, det var i Lovens Aand, det kan godt være, at Cirkulæret ikke var helt i Overensstemmelse med Lovens Bogstav, det mente man paa Frederiksberg. Og derfor nægtede Frederiksberg Kommune at refundere til andre Kommuner de 25 pCt. i de Tilfælde, hvor Dødsfaldet laa et godt Stykke Tid før Lovens Ikrafttræden (*C. J. F. Sven*: Hvor lang Tid?). Et godt Stykke Tid. Ministeriet holdt med de andre Kommuner og sagde, at Frederiksberg skulde betale, men Frederiksberg stod fremdeles paa Lovens Grund, og da man sagde til Indenrigsministeriet: Vil man nu ikke tvinge Frederiksberg Kommune til at betale, saa gjorde man ikke noget, og jeg skal ikke sige, hvorfor man ikke gjorde noget, jeg skal heller ikke behøjde Ministeriet, at man ikke gjorde noget. Frederiksberg sagde: Lad det gaa til Domstolene, vi staar paa Lovens Grund, og Frederiksberg blev staaende paa Lovens Grund og sparede Pengene, som de andre Kommuner maatte betale til deres gamle. Naar det er Tilfældet, synes jeg ikke, det ærede Medlem med synderlig Berettigelse

kan staa op og klage over, at det foreliggende Lovforslag vil binde Udvalgene til at holde sig til Loven.

Til den anden Side mente det ærede Medlem, at Tilsynsmyndigheden blev skrappere nu end efter de gældende Bestemmelser. Der var Amtet og Ministeren og Overtilsynet og Børneinspektionen. Ja, der er en Del, men jeg spørger det ærede Medlem: Hvorledes er det nu? Er det ikke saaledes, at Kommunerne i mangfoldige Tilfælde er underkastet Amtmanden, Ministeren, Værgeraadet og Børnetilsynet? Akkurat det samme Forhold, som nu foreslaas. Man kan kritisere det og sige, at det maaske er for meget, det er en Sag for sig, men her gentager jeg: Vi kan forhandle i Udvalget om Muligheden af at fjerne noget af den Tilsynsmyndighed, der er; men at fremstille det saaledes, at det bliver værre nu, end det har været, synes jeg er urigtigt. Og her maa jeg tilføje, at Loven skal holdes, det er vi enige om, den skal ikke overskrides, men paa den anden Side maa vi ogsaa kræve, at Loven opfyldes, og derfor kan det i visse Tilfælde være nødvendigt at have en Tilsynsmyndighed. Ogsaa under de bestaaende Forhold findes der Kommuner, som har vanskeligt ved at opfylde Lovens Bestemmelser, og det har derfor været nødvendigt for højere Tilsynsmyndigheder at skride ind. Jeg tror, at det ærede Medlem og jeg er ganske enige om, at Loven bør opfyldes. Man bør ikke afvise Tilfælde ved at sige, at de falder udenfor Loven, naar man ved at opfylde Loven er i Stand til at imødekomme de fremsatte Krav.

Med Hensyn til Kontoret, der skal oprettes, har man ogsaa ment, at det var noget forfærdeligt; særlig det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen var betænkelig ved den Historie. Er nu det, at der i Købstæder og Landkommuner med 3 000 Indbyggere og i alle bymæssigt bebyggede Kommuner paa mindst 2 000 Indbyggere skal oprettes et Kontor, saa frygteligt? Alle de øvrige Kommuner er jo stillet frit, det vil altsaa sige, at der kun bliver et Par Hundrede Kommuner her i Landet, som skal have Kontor, medens godt 1 300 Kommuner er fritagne. Og af det Par Hundrede Kommuner, hvor der skal oprettes Kontorer, har de fleste i Forvejen et Kontor, derom er der ingen Tvivl; men selv om man paalægger en Del Kommuner, der ikke har Kontor, at oprette et saadant, synes jeg ikke, det er for meget. Der er heller ikke foreskrevet, at der skal være nogen Kontorbestyrer. Hvorfor nu udmale det i de mørkeste Farver og sige, at det vil medføre kolossale